

Vleugels!

Helga van Kooten
&
Michel de Boer

BUDDY BOOKS

Inhoudsopgave

1	Speciaal voor jou.....	5
2	Wie heeft jou zo toegetakeld?.....	11
3	Wakker worden!.....	21
4	Pap, er is een modeshow!.....	30
5	Kom je morgen nog?	34
6	Ontken het maar niet!	36
7	Als je topmodel bent	46
8	Het is niet gezellig hier!	48
9	Links, rechts, links.....	53
10	Zijn we ready?.....	55
11	Raad eens!	62
12	Ben je zenuwachtig?.....	65
13	Ik vind het niet eerlijk!	72
14	Ik moet je wat vertellen	80
15	Misschien heeft hij wel een pistool!	82
16	Draai eens een rondje!.....	93
17	Eigenwijs is ook wijs!	95
18	Ik heb niet alles verteld	98
19	Darta mag toch meedoen!.....	101
20	Vandaag is de generale repetitie!	103
21	Je was opeens weg!	107

Vleugels!
© 2024 Buddy Books
ISBN 9789087821265
NUR 283
Tekst: Helga van Kooten
Illustraties: Michel de Boer

Alle rechten voorbehouden

buddybooks.nl

Harper

Darta

1. Speciaal voor jou!

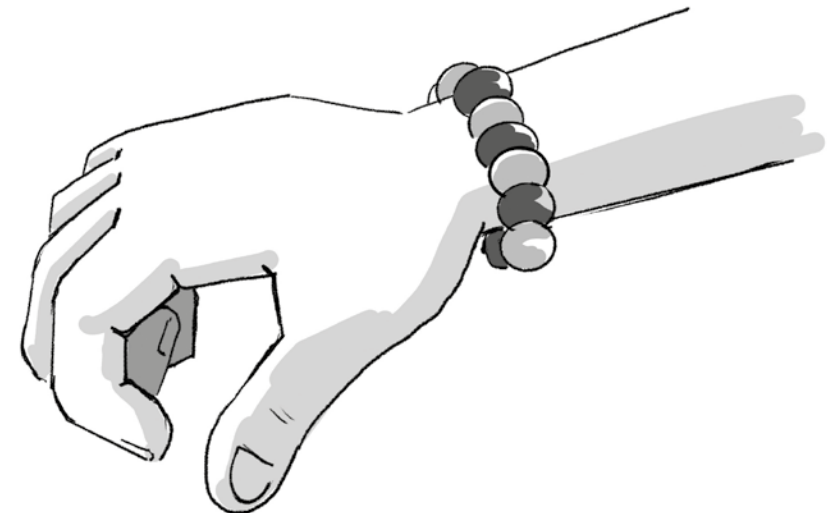

'Kijk eens!' Harper graait iets van haar bureau en steekt haar hand naar voren, de palm naar boven.

'Aah! Lief!' Darta pakt het armbandje met zwarte en zilveren kralen en schuift het om haar pols.

Harper grijnst van oor tot oor. 'Speciaal voor jou gemaakt.'

Darta doet Harpers kamerdeur dicht en bekijkt zichzelf in de

smalle passpiegel op de binnenkant van de deur. Donkerblauwe spijkerbroek, zwarte trui met een paars-zilveren vlinder. 'En hij past helemaal bij mijn kleren. Dank je wel!'

'Toeval bestaat niet!' zingt Harper. 'Wat zullen we gaan doen?' Darta haalt haar schouders op, het maakt haar niet zo veel uit. Het is gewoon fijn om na schooltijd met Harper mee te gaan. Ze doet het tegenwoordig wel twee, soms drie keer per week. Bij Harper is altijd wel iemand thuis. Haar vader werkt vaak vanuit huis. En soms zijn haar moeder, haar broer en haar zus er ook.

Darta komt zelf na school altijd thuis in een leeg huis. Haar vader is pas tegen het avondeten thuis uit zijn werk en dan is-ie meestal moe. Niks aan. Vroeger moest ze na school altijd naar een buurvrouw die in dezelfde flat woonde. Maar de buurvrouw is verhuisd en ze is daar nu ook te groot voor.

'O, ik weet het al! We kunnen mijn zus vragen of ze ons wil opmaken!'

'Ons opmaken?' echoot Darta.

'Dat is leuk, joh!' zegt Harper.

'Ik weet niet of –'

'Ze zit ervoor op school, hoor, ze is geen prutser of zo.' Harper loopt de zoldertrap al op. 'Het is vrijdag, dus ze kan geen huiswerk hebben,' roept ze nog. 'En ze moet oefenen, dus ze wil het vast wel.'

Maar Darta twijfelt helemaal niet aan Ashley, ze vraagt zich alleen af wat haar vader ervan gaat zeggen.

Klop-klop, klinkt het van boven. Darta hoort opeens harde

muziek. Ze vindt Ashley soms een beetje eng. Ze kan ook zo boos kijken. En ze heeft van die lange, glimmende nagels, die elke keer in een andere kleur zijn gelakt. Laatst had ze op haar nagels zelfs allemaal kleine schilderijtjes: zeepaardjes en vissen en schelpen. Dat was eigenlijk wel knap gemaakt. Darta vist haar telefoon uit haar broekzak en belt snel haar vader. Ze kan het maar beter even vragen. Maar hij neemt niet op.

De zoldertrap kraakt. 'Yes!' Harper springt over de drempel. 'Ze vindt het goed! Ze maakt even af waar ze mee bezig is en dan mogen wij naar boven komen. Tien minuutjes. Kom, dan gaan we beneden wat drinken.'

De koelkast bij Harper is altijd vol. 'Sapje?'

Darta knikt. En na de eerste slok: 'Lekker. Aardbeien?'

'Met sinaasappel,' zegt Harper.

De fruitmand bij Harper zit trouwens ook altijd vol.

'Banaantje?'

'Lekker.'

En de koektrommel ook. 'O, mergpijpjes. Mag het, pap?'

Ashley heeft een kapsalon op zolder, in het kleine kamertje naast haar slaapkamer, met een glazen wand en een glazen deur en echte kapperswasbak. Die salon heeft de vader van Harper voor haar gemaakt. En toen alles helemaal af was, werd dat gevierd met een officiële opening. Alsof ze de koningin was, knipte Ashley een grote strik door. En Harpers vader zei lachend dat hij nu wel zijn leven lang gratis wilde worden geknipt. Het rook er echt naar kapsalon, zo'n lekkere, zoete geur.

Het ruikt er nog steeds naar kapsalon.

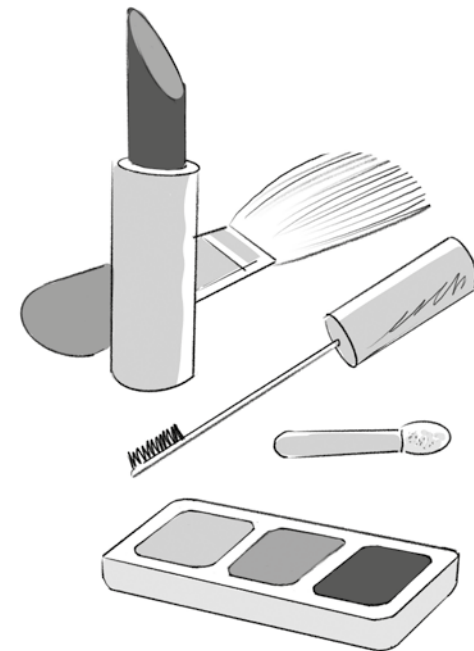
'Ga maar zitten,' zegt Ashley tegen Darta. Ze ziet er nu niet zo boos uit. 'Ik ga eerst een foto van je nemen en daarna maak ik je huid schoon.' Ze pakt haar telefoon. 'Niet zo blij kijken, hoor. Laat je mondhoeken maar een beetje hangen. Dit is de *before*-foto. Vind je het goed dat ik je straks op mijn Insta zet?' *Klik, klik.* Ashley legt haar telefoon weg, pakt een wattenschijfje en spuit er iets op uit een flesje. Het voelt koel op haar voorhoofd. Darta doet haar ogen dicht. 'Goed zo,' zegt Ashley. 'Laat jezelf maar een beetje achterover zakken. Relax.'

Drie kwartier later herkent Darta zichzelf amper nog in de spiegel. De make-up op haar gezicht voelt raar aan en haar wenkbrauwen en ogen zijn zó donker en haar lippen zó rood. 'Smokey eyes,' fluistert Ashley, met een knipoog. En dan weer gewoon: 'Vind je het mooi?'

Darta knikt maar.

'Ik maak eerst Harper op en daarna doe ik jullie haar.'

Terwijl Darta zit te wachten totdat Harper klaar is en kijkt naar de posters op de muur – echte kapsalonposters! – voelt ze de knoop in haar maag langzaam groeien. Krijgt ze haar gezicht nog wel schoon voordat ze naar huis gaat? En als dat niet lukt: hoe zal haar vader reageren?

De salon van Ashley heeft een echte toonbank. Er staat een schaal met dropjes op. 'Pak maar, hoor,' zegt Ashley. Even later smeert en spuit Ashley nog van alles in haar haar. 'Mooie krullen heb je.' 'Van mijn vader. Dat zegt-ie altijd.' Het voelt wel heel lekker, dat gerommel aan haar hoofd. Darta wordt er helemaal soezerig van. 'En nu even ontspannen glimlachen voor de after-foto's! Nice! Dank jullie wel, lady's!' Dan wordt er onder aan de trap geroepen dat het eten op tafel staat. Darta schrikt ervan. Is het al zo laat? Of ze wil mee-eten. Darta schudt haar hoofd. Ze is een beetje misselijk van die enorme mergpijp en van de dropjes. Bovendien moet ze naar huis, en snel ook.

2. Wie heeft jou zo toegetakeld?

Op de hoek van de straat begint Darta te rennen. Haar schooltas hobbelt op haar rug op en neer. En ook al krijgt ze steken in haar zij – steeds fellere steken – ze blijft rennen. Tot ze buiten adem op de parkeerplaats voor hun flat staat. Is haar vader al thuis? Darta laat haar blik over de rij auto's naast het plantsoen glijden, waar haar vader bijna altijd parkeert. Nee, hij is er waarschijnlijk nog niet. Gelukkig. Snel stapt ze naar binnen. De lift gaat net open. Buurvrouw Mieke, van twee deuren verder, komt tevoorschijn met Pukkel in haar armen. Pukkel is klein, omdat-ie een chihuahua is, maar ook omdat-ie nog maar een puppy is. Hij is dus eigenlijk dubbelklein. Buurvrouw Mieke slaat een hand voor haar mond. 'Darta? Ben jij dat? Néé!' roept ze. 'Meid, wie heeft jou zo toegetakeld?' Pukkel gromt eerst een beetje en daarna begint hij hard te keffen. Darta wurmt zich langs de buurvrouw de lift in. 'Ik moet naar huis.'